

El Congost

Redacció i Administració
Passeig Oliveres, núm. 2

PUBLICACIÓ BI-MENSUAL
ANY 4 — La Garriga, 29 de març 1936 — Núm. 75

Subscripció: Un any, 6 ptes.
Número solt, 20 CENTIMS

La tasca a realitzar

Hi ha qui creu que amb unes eleccions guanyades la feina resta feta i la religió garantida. Creure que un triomf electoral de les forces d'ordre és altra cosa que un probable punt d'ajut per a un treball més aprofundit per a la cristianització del poble, és desenfocar el problema gravíssim de l'acció cristiana. L'Església, en totes les circumstàncies de prosperitat i d'adversitat troba ocasions per a estendre la seva benefactora influència. ● En el nostre país hi ha un sens fi de necessitats i problemes d'ordre cristià a resoldre. Per damunt d'una reforma constitucional, d'un Concordat o modus vivendi amb el Vaticà, àdhuc d'una més justa solució del problema social, hi ha la necessitat d'emprendre una autèntica educació i moralització del poble. Cap ací és on ha de convergir una activitat infatigable i un esforç heroic. ● Mentre els diputats de sentiments cristians actuaran en la defensa del patrimoni religiós del nostre poble, a nosaltres ens pertoca no desapropiar ni un moment per a fer viure els sentiments religiosos del nostre jovent, sobretot. Prou han demostrat algunes societats (per exemple la F. J. C.) que saben actuar sense defalliments. Ara més que mai senten tocar la seva hora i veuen amb perfils claríssims l'oportunitat de les seves orientacions. ● Cal doncs que tots i cada un en la seva esfera d'influència, porti l'actuació que exigeixen els moments presents. Alguns poden prestar el seu treball marial i altres la seva cooperació econòmica; tots el seu ajut sobrenatural.

Decoració sobre cristall / Gravats-rètol
Vidrieres artístiques / Cristalls i vidres

Germans Dachs

OFICINES I TALLERS:

Mata, 10 / Telèfon, 23.858

BARCELONA

Ll. Fortuny Fauria

Sastre

Trajos estan extra a mida

120 ptes.

Banys, núm. 7 — Telèfon, 9

LA GARRIGA

PLANXES ACANALADES per a cobertes

DIPOSITS per a líquids, de totes cabudes

TUBERIES per a conducció, baixants i desaigües

PLANXES LLISES per arrimadors i cel-rasos

CANALS — CUBELLS — XEMENEIES — SAFAREIGS

«ORNALIT», plaques decorades per façanes

Representació i dipòsit
per a la venda:

JOSEP RUAIX

Carrer dels Banys, 73 - La Garriga

FETS i COMENTARIS

Les pluges — Encara que la temperatura no sigui pas molt freda, el temps no ha pas assenyalat l'entrada a la primavera. Unes pluges persistents, sobretot els dies de festa, han fet l'alegria dels pagesos, però han deslluït completament els pocs raigs de sol que hem vist aquests dies.

Sant Josep — Com hem apuntat més amunt, la pluja es proposà enredar les festes. La d'aquest Sant però amb tó i això fou molt lluïda, ja que fou celebrada per tothom.

Les funcions de la parròquia en honor seu foren molt concorregudes. Tant al matí com a la tarda, predicà el Rev. P. Josep Puigdessens, C. M. F.

El teatre — Els que estimen l'art de Talia, pogueren delectar-se amb dues formidables actuacions a l'escenari del Patronat. La primera a càrrec de la Secció de Teatre del Grup «Pau Clarís» de la F. J. C. de C., que posà en escena «El fill del Sr. Rafeques». La segona, que tingué lloc diumenge passat, va anar a càrrec d'un Grup de noies del Masnou, que feren les delícies de la concurrència amb l'obra «La neboda impertinent».

La Primera Comunió — Avui celebra la nostra parròquia la festa de la Primera Comunió. Tots els actes es regiran pel següent programa:

Matí, a dos quarts de nou en punt, començarà el cerimonial solemne de la Primera Comunió. Presentació i admissió dels combregants; renovació de les promeses del Sant Baptisme; Missa de Comunió i acció de gràcies.

Tarda: Funció de perseverança. Seguidament, amb el fi de complaure en tal diada de la Primera Comunió als novells combregants i llurs familiars, tindrà lloc en el local del Patronat Parroquial una sessió instructiva-recreativa, que començarà a les sis.

Els nois que han fet la Primera Comunió són: Esteve Aspa Masó, Josep Balcells Barrachina, Joan Bulbena Barjoan, Agustí Bulbena Surigué, Jaume Casall Mercadal, Llorenç Clavell Gordi, Miquel Crusat Roca, Angel Font Toll, Joan Font Alsina, Josep M.ª Fortuny Mallol, Martí Galbany Parareda, Ricard Galbany Solanilla, Pere Garcia Pujol, Domènec Garcia Sanchez, Josep Girones Ventura, Joan Martí Treserras, Miquel Mas Castells, Blai Muñoz Rodriguez, Antoni Noguera Santmartí, Francesc Orra Balcells, Joan Ser-

ra Parés, Lluís Torrents Novell, Jesús Tovar Jubany, Ramon Treserras Soler, Salvador Palou Montasell.

Les noies són: Montserrat Allande Dalmau, Josepa Armengol Aguirre, Raquel Arumí Blancafort, Agnès Bonastre Desplà, Teresa Borrell Visa, Maria Codina Tarradas, Francesca Coll Pascual, M.ª Teresa De Buen Casanovas, Maria Estragués Carmeta, Carme Fernandez Alvarez, Teresa Font Toll, Concepció Fonserè Gessa, Montserrat Galbany Solanilla, Mercè Garcia Pujal, Dolors Grau Divina, Mercè Guasc Bruguera, Rosa Llimargas Dalmau, Maria Llorens Pastor, Maria Mauri Serra, Pilar Miró Boada, Magdalena Miró Casas, Maria Oliveras Barjoan, Glòria Palacin Torrero, Assumpció Pujadas Giralt, Aurora Ramisa Bruo, Dolors Rocafort Font, M.ª Rosa Sala Fabrès, Eulàlia Saltó Aspa, Maria Serra Pelegrí, Victòria Surigué Dalmau, Núria Torrents Serra, Montserrat Treserras Soler, Roser Vilalta Vidal, Anna M.ª Vila Sala, Montserrat Vinent Martra.

Proveu l'exquisit i deliciós FLAM CALLIS

Exercicis espirituals — Durant la setmana de Passió es predicaran pel Rev. P. Fortià Puig, S. J., els exercicis espirituals oberts que solen fer-se cada any. Començaran dilluns dia 30.

L'ordre dels actes serà: matí, a les sis, acte general, consistint en l'exercici del cristià, missa amb comunió general i meditació explicada.

A la tarda, a les cinc, acte especial per a dones i noies. A les vuit del vespre hi haurà una conferència especial per a homes i joves.

Col·lecta per la bona premsa — Per tal de subvenir les necessitats de la premsa catòlica, complint ordres superiors avui a totes les misses es farà una col·lecta a profit de la bona premsa. Cal que els catòlics de cor hi contribueixin, ja que és sols d'aquesta manera que contribuirem a l'aixecament del nivell inferior en què es troben els nostres diaris, comparats amb les altres publicacions de caràcter neta-ment sectari o bé neutrals.

Proveu l'exquisit i deliciós FLAM CALLIS

Pluja de vaillets — Com a justa protesta de contenir la llista del cens major quantitat de dones que homes, aquesta setmana han nascut a La Garriga almenys quatre vaillets. L'un ha anat a enjoiar la llar del Sr. Albó (Director de «EL CONGOST»); un altre és el primer fruit del matrimoni del feiocista Romàn Vilar; un altre fa el mateix paper a casa del rellotger Sr. Nofre; altre ha correspost a la família del Sr. Barceló (mosso d'esquadra); els altres... ja n'hem perdut el compte i sentim no recordar-los.

La nostra sincera enhorabona als pares i familiars.

Proveu l'exquisit i deliciós FLAM CALLIS

Activitats de la F. J. C.

Amic feiocista: Tu saps quants i quants joves passen les hores i els dies que estan fora del treball, preocupats exclusivament en un viure frívol, atent a les darreres produccions cinematogràfiques, o al triomf dels esportius preferits o en lectures i diversions estèrils o perjudicials... i en canvi «distrets completament» de la seva formació intel·lectual o moral. Per això, és corrent de veure com es malmeten les energies de joventut en un obrar ignorant dels ideals salvadors, o indiferent davant de la veritat coneguda, o pitjor encara sentint per ella, un menyspreu calumniós.

Els qui volem viure tota la bellesa d'una joventut joiosa i al mateix temps aprofitada, ens urgeix doncs, de cuidar de «la nostra pròpia formació», per tal de no haver de comptar-nos entre la multitud indiferent o descentrada i assegurar al mateix temps, la nostra vida futura.

Però, si ens interessa també l'esdevenidor del nostre poble, ens cal l'acció altruista de convèncer als altres de l'eficàcia redemptora dels nostres ideals. Ens caldrà «una tasca proselitista» en favor de la multitud de joves que vaguen esmaperduts, o desorientats.

Ambdues finalitats (de formació i de proselitisme) les realitza d'una manera admirable la nostra «Federació de Joves Cristians de Catalunya». Cap altre associació és avui una realitat tan esperançadora; així ho han reconegut les més altes personalitats. Per a convèncer-se'n n'hi ha prou amb mirar el panorama que presenta la joventut catalana.

Per totes aquestes raons, et demanem d'ara endavant «la teva cooperació entusiasta» a la nostra obra. Ho exigeixen a més les crítiques circumstàncies actuals i les que estan en perspectiva. No vulguis amb la teva inhibició contribuir a la desfeta del nostre poble. Es hora que tothom compleixi amb els seus deures feiocistes. —*El Comitè Directiu.*

La solució de la crisi total

La Garriga, 10.30. — Tant bon punt es conegué el resultat de les eleccions, el govern dimissionari s'esfumà com per art d'encantament, quedant uns dies de perillós «interegne» en què l'únic control del Grup era el Suprem Jerarca garriguenc. Els electors però es mantingueren en una actitud pacífica, contenint l'entusiasme de la victòria de les forces democràtiques, i l'ordre públic quedà assegurat.

Els periodistes passaren tot seguit a interrogar els cap de les distintes fraccions parlamentàries, havent notat en tots ells un desig admirable de millorar la cosa pública.

Però calia donar satisfacció ràpida als justos anhels expressats d'una manera tan rotunda en la jornada triomfal del dinou de març. A tal fi foren convocats els elegits per a un canvi d'impressions, a les nou del vespre al despatx parroquial.

A les 8.30 arribà el Sr. Aguirre, president dimissionari, i no féu manifestacions als periodistes que feien informació a la porta d'entrada. A tres quarts de nou arribaren els Srs. Partegàs i Maurí, els quals es mostraven molt optimistes per a la marxa dels esdeveniments. Al cap de cinc minuts el Sr. Garriga, després de saludar efusivament els periodistes, digué que en altre temps ell també havia exercit aquesta professió.

—Té alguna impressió sobre el nou Consell? —interrogà un periodista. El Sr. Garriga contestà que essent la primera sessió a la qual assistia no podia avançar judicis.

Amb poca estona de diferència arribaren els Srs. Calls i Ferràndis, els quals digueren que les circumstàncies eren molt propícies a un govern de solidaritat nacional.

Finalment, a dos quarts de deu, entraren els senyors Ballús i Oliver, els quals pregaren als periodistes que fessin constar que el seu retard era involuntari, degut a una falsa maniobra del xòfer que conduïa l'auto, el qual gràcies a la seva serenitat pogué evitar desgràcies personals. Els periodistes preguntaren:

—Poden avançar quelcom sobre el consell que va a celebrar-se? El Sr. Ballús digué: —En aquestes circumstàncies històriques calia que tothom ocupés el seu lloc. El Sr. Oliver exclamà somrient:

—Estiguin atents, senyors; aquest vespre hi haurà llista de Govern. (Fabra).

La Garriga 11.05 (informació telefònica). — A dos quarts d'onze de la nit els periodistes acordaren retirar-se a descansar, deixant en servei de guàrdia als Srs. Mallol, Prats i Gendra. Com era de preveure reg-

na en la reunió el major entusiasme, palesant tots els assistents el desig d'apartar-se dels càrrecs de més responsabilitat, però disposats a tal sacrifici en bé del Grup.

Malgrat les manifestacions dels nous ministres en entrar al Consell, a les onze i cinc minuts encara no hi havia llista de Govern.

Ultima hora. — A dos quarts de dotze fou facilitada la llista del nou ministeri:

Presidència i Treball: R. Aguirre.

Justícia (vice-presidència): J. Bta. Calls.

Guerra i Marina (secretari i esports): J. Olivé.

Estat (vice-secretari): Sr. Ballús.

Hisenda (tresorer): R. Ferrándis.

Instrucció pública (C. d'estudis i Bibliotecari): J. Maurí.

Governació (cap dels caps de colla): J. Partegàs.

Ministre sense cartera: J. Garriga.

Telegrama de matinada. — El primer acord del nou Govern fou la concessió d'una ampla amnistia. Sembla que desitja convocar el parlament per a molt aviat. El President del Consell hi llegirà una llarga declaració ministerial, que és de suposar guanyarà la votació de confiança.

Es va també a una ràpida reorganització de tots els ministeris.

IRUAM

YOGHOURT de qualitat superior

BORRELL

Anselm Clavé, 32 — Telèfon, 72 — LA GARRIGA

FARMACIA I PERFUMERIA

R. FERRANDIS

Telèfon, 83 — LA GARRIGA

Productes fotogràfics
Laboratori d'anàlisi

Carniceria de Juli Planas

Qualitat superior en xai i vedella

Balneari Blancafort

La Garriga

Aigües termals radiactives - Reuma - Artritis - Hipertensió arterial
Enfermetats de la pell - Esgotats del sistema nerviós per «surmenage»
Padida intel·lectual - Convalescències - Post-operacions - etc. etc.

Especialitat en la taula de règim, en la qual es segueix amb tota cura les prescripcions facultatives

Confort modern, cuina excel·lent, cura de repòs, aire sec, clima ideal

LA NOSTRA

FERESTEC ASCENDENT

H I V E R N

Adéu! diu nostre sentiment plorós a l'estiu que ja ens deixà. Adéu aquelles llums, aquell cel blau, la morenor...

Les pròfugues orenetes han emprès son llarg camí; el temps enganyós i ingrati alluïant l'encís de la finida festa, ha fet la mudança; les últimes fulles penjades de tan temps dalt de les branques, corren perdudes els camins isards i els marges fumejants amb soroll de paper sec o volen tombant per anar a caure no gaire lluny, fetes joguina del vent.

Fulles caigudes, sense sang i esgrogueïdes. Quina mudança! Sembla ahir que verdes i flairoses, de l'oreig us esgronàveu en la calma i aquell escalf estiuenç. I ara quina tristor! Amb quin so més ressec vostre cos trenqueu! Quins glavis més punxants el vent tallant fereix i escampa! Orfes cercant la tebior dels raigs calents que el sol ens donava...

Ni aquella jovenívola llum ens il·lumina, ni veig la vida esclatar en les flors, ni el cel somriu com ans solia. On són els ocells cantaires? on és la vida Déu meu? què s'han fet d'aquelles flors?

Els prats rics que verdejaven, les fontanes refilants i aquells rierols matinals plens d'aroma i vida alegrant l'espai, avui ressecs i àrids ploren convidant al dol. La humida molsa tapís del temps, sols em recorda ple de dissort, els cobejats ramatges que en instants crescuts, puríssims adornaven els meus passos errants pel bell jardí.

El temps inquiet avança silenciós i els ulls contrastats amb l'estiu de bellesa tan fugaç, albiren ja el trist retaule de la hivernada dins el marc espaordit de les ondulades aigües i els pelats turons que s'aixequen en la plana.

Abundosos i callats caudals que rient brollaven en altres temps, avui s'estronegen, canviant rendits, els crits de joia per plors perduts. Assotades sens pietat pel vent, gemegoses balancegen despullades de verdor, les branques d'on sortien les veus ara apaga-

des dels ocells. Molts dies ha que no canten, quin cruel enyorament!

Els negres núvols han començat ses llargues caminades i udolant els aires acosten la tempesta. La pluja bat fortament i les herbes collertes tremolant, en besen l'humit terreny. Poc a poc la plana i els pics s'esmoreeixen entre la boirina i em gelen esgarriances del nevar que s'ha iniciat.

Neva... i la freda neu es posa sobre els camps i ho esborra tot, esborra els camins, esborra els records....

Aquells remolins, com ens fan de febles i envellits!

La natura vestida, fingeix la virginitat; els turons són blancs i els arbres coberts doblen les branques inhòspites a tot ocell que piula plorant perdut. Veiem els rosers despullats de roses però vestits de neu del cel... del manà de la hivernada que no en menja cap ser nat, que corseca les floretes, que en fa un feble esmoreïment.

Dessota de la blancor immensa, quin silenci més solemne!

La gent rau dins la cabana entre música de fustes corcades, cercant l'escalf dels flamejants tions que es fan cendres somortes fins que una bufada remolina les emporta, i escampades s'aixequen entre les espurnes del sutge que cau de xemeneia amunt.

El pagès no deixa la llar, ni les ovelles el corral, ni els pastors el soplug. Perilla el viatger, de perdre son camí amagat sota la neu i lliscant sobre el gel format per la nit freda, amb el furor de tempesta s'arbolí al fons del precipici.

El vespre és prop del matí i l'astre bon punt s'aixeca, ja se'n va a jòc acabant son vol. L'alba serena abans, ara esblainada tot just apunta que ja està freg a freg de les negresombres de la nit sens fi.

L'òliba tenebrosa canta en el més alt del campanar i abaix entre la soledat de les teulades fosques:

LA CARITAT

LEMA: Déu premia un vas
d'aigua donat en son nom

Per a tothom qui plora
el pas es va fent llarg
i tu sense demora
fes li una caritat.

La caritat als pobres
resguarda del pecat.
Fes bé, que els diners sobren
i porten mals de cap.

La Caritat que es dona
al pobre que sofreix
ve un dia que t'adones
que Déu la beneeix.

JOSEPA ROVIRA I PI

fredor, nit, hivern... Tot es queda sepultat com en espantosa caverna i sols paoroses arriben les remors de les aigües bramulants d'un cascada.

Sota l'ombratge d'una nit sens fi, jo em sento perdre, jo em veig defallir.

Ara sí certament, la mort amb els seus bufecs geladors ha apagat la vida, una ardenta flamegina... Tan la carena com el pàram, i el desert o el prat com el fossar, místics ressonen el clam de l'amargor.

En ma solitud, en el desert es vessa ocultament, la cançó incompresa, més somnis de despert. Somnis desbocats i esperances desertores, que, com fulles despreses, trèmules, avancen en la tenebra; com flors marcides, les seves despulles em vesteixen de soledat i a passes cegues, sanglotant ferit, m'acosten a l'hivern que em va a besar. Vol fer-me el bes callat i lent de la fredor.

Un mantell nocturn m'envolta tot, i talment sem-

bla que els records sorgeixin com ombres enfollides d'haver nascut per morir en l'oblit.

Les volves fredes de la neu caient, d'albat vesteixen els temps passats i així tristament s'enterren els meus pensaments de recordança.

Oh temps i goig! Rebrotaran aquelles flors? Dolça cobejança! somriure d'un temps feliç, sols cap que vostra bellesa mostressiu, per deixar-ne a l'esfumarse un record més trist.

Les petjades vigoroses s'esborren tot seguit, sens deixar-hi mos de vida del vivent que hi ha passat. D'aquell doll avui sols resta la memòria trista que sola avança errant i escorre entre el crepuscle funeràri la seva solitària angoixa, cercant estèril el repòs d'aquell engany.

La trista realitat de l'hivern obre els ulls, clucs de tan mirar enlluernats, el bell esclat, tan passatger com resplendent.

J. CAMP

Vida parroquial durant l'any 1699

A 3 D'AGOST

41 — La Invenció de St. Esteve Prothomartir, titular y patro desta Iglesia (1) antes de missa major (2) se fa professo, va al carrer (3), se canten los imnes: *Ave maris stella, etc. Deus tuorum militum etc. y Martir Dei qui unicum etc.* En la Plassa se entona lo *Tedeum etc.* Se aporta la Imatge de St. Esteve de plata (4), los bordons de plata, las capas vermellas (5), y també tot lo dames com en la professo de Ntra. Sra. del Roser n.º 21 (6). Tornats a la Iglesia cantan los goitgs de St. Esteve ab llur verset i oració.

42 — La missa major se canta ab diaca, y sub diaca (7) se trau tota la plata (8), y ha incenser, y lo offertori se fa ab la Imatge de St. Esteve de plata. Est offici no es fundat, ni se paga, que se celebre per lo Poble.

A 4 D'AGOST

43 — St. Domingo confessor. A hora de missa del mitg se canta un offici per los benefactors de la Administració de St. Esteve se trau tota la plata y ha incenser, y lo offertori com air, les charitat se distribuexen com en lo cantar del n.º 4 acabada la missa se cantan los goitgs de St. Esteve ab llur verset i oració. La missa se diu de St. Domingo amb commercio de la octava de St. Esteve y ha *credo*.

(1) El patronatge de Sant Esteve Protomàrtir al nostre poble és ja milenari. Posseïm còpia d'un document del segle XII en el qual ja es parla de la parròquia de St. Esteve de La Garriga.

Molt s'ha dit i parlat sobre el retaule major de La Doma, i això que fa que ací ens hi entretinguem poc. Només ací volem notar la mitilació que sofrí per tal d'empoirar-li un afegitó barroc de molt malt gust artístic.

Es de remarcar que la primitiva mesa de l'altar major era una gran llosa de pedra, després de malmesa amb motiu, segurament, de la reforma barroca que acabem de parlar.

Rera el retaule hi ha una obertura en la paret de l'Església per a fer possible l'exposició del S. S. Aquesta obertura comunica amb una petita estància i per ella amb la sagristia.

(2) Cuidava del culte de Sant Esteve una Confraria; en 1668 els seus administradorsaju-

dat per les altres confraries compraren «*uns candeleros de plata, petits*»; en 1669 ajudaren a «*la fabrica de uns candeleros de plata que son los majors dels qui son nous*»; en 1670 ajudaren pecuniàriament a fer el «*talem y capas blanches*»; en 1671 compraren, per a posar el vi que els era donat, «*una bota de tres carregas y mitja*» i és de saber que ja en posseïen una de cinc cargues i mitja; aquest mateix any es tornaren a escriure els noms dels qui podien ésser administradors, els quals noms eren extrets cada any de dins d'una bossa. Diu així el llibre de les confraries: «*Per a veurer la facilitat hi havia de perdre-se algun rodolí dels qui estan insaculats a la administració de St. Esteve o altrament mudar maliciosament algu (lo que no es creu) algun nom dels dits insaculats axí que altre qui no hi està insaculat ocupàs llur lloch per a concorrer ha dita administració y a la del St. Christo y de St. Isidro ques extrahuen de la mateixa bolsa de St. Esteve: fonch determinat axí com se feu de la obra de la Iglesia, que fossen axí mateix assí continuats tots los noms y cognoms dels qui se troban vuy insaculats en la bolsa de dita administratio, lo numero dels quals es de trenta y sis homens casats i viudos que no hi entra ningún fadrí y son los quis segueixen ab las columnas*». A continuació hi han escrits els noms dels possibles administradors.

En 1672 els mateixos administradors havien «*comprat per lo adorno de la Iglesia*» «*una capa de domàs carmesí*»; en 1673 es retingueren 6 lliures, 5 sous, 9 diners, «*per a donar los poms del talem*»; en 1674 es despesaren «*4 lliures, 2 sous, per una imatge de St. Esteve per la bacina*»; en 1674 ajudaren a «*comprar tela per a fer lo monument*» i l'any següent a pintar-lo; i no es pensí que l'administració no tingués altres despeses, car era la que més havia de pagar. Vegeu sinó la següent relació de les despeses en 1678, que es va repetint cada any: és varren recaptar durant l'any 79 lliures, 11 sous i 3 diners, «*de las quals han gastat 22 lliures, 10 sous, per las missas del mig de tots los diumenges i festes entre any fins a lo die present inclusive a raó de 5 sous de caritat per quiscuna. Mes 4 lliures 17 sous per los tres cantars se celebren; lo die dels moats, lo hu, y los altres dos per les festivitats de Sant Esteve per los benefactors, y tochs de campanes; més 12 lliures, 10 sous per la cera se es gastada entre any y lo die de la festa major; més 19 lliures, 6 sous que han entregadas, ab tres partits, ha dits obrers: ço es 7 lliures, per*

adjutori de fer una caixa comuna que es lo banch de Batlle y jurats, y les 12 lliures, 6 sous, per lo cost de un batall de campana y lo post».

En 1681 ajudaren pecuniàriament a «fer unas dalmaticas blancas», i l'any següent a pagar els sermons del predicador de Quaresma. Des de 1686 a 1689 no en sabem res, car diu l'antic testament que «en força de disposició de visita y axí no han de passar comptes, perço no se havia tingut cuidado en escriurer los noms dels administradors».

En 1692 torna a dir que «han feta fer una sacra de plata que fins ara costa o ne han pagadas quaranta sinch lliuras y no saben justament si costarà alguna cosa mes» i en efecte, hagueren de pagar ademés «9 lliuras, 19 sous, que juntas son 54 lliuras 19 sous, comprenentsi la capsa de fusta dins la qual han portada dita sacra de plata»; en 1693 i en 1694, ajudaren a fer ornaments; els anys successius abunden molt poc les notícies; finalment en l'any que comentem, 1699, «foren extrets administradors Gabriel Fortuny, Antich Planell y Francesch Blancafert del Molí».

(3) Es a dir, la processó venia fins al costat d'ací de la riera, on hi havia un carrer de cases a banda i banda del camí real, que de Barcelona coduïa a Vic.

(4) En l'inventari de 1680, va descrita així: «Una imatge de St. Esteve amb una reliquia del Sant posada al pit de la imatge que es de plata blanca, amb algunas presentalles també de plata blanca, y la palma que porta a la ma».

Aquesta imatge ha desaparegut, junt amb totes les altres coses de plata que constituïen el tresor de la nostra parroquia; segurament en recordança d'ella, un tal Quirze Fauria, Rector, en feu fondre una altra per a la nova parròquia, la qual ha arribat fins als nostres dies. Diu així la inscripció que porta al peu: «Do de Q.^o Fauria Rector any 1825»; és pariona de la imatge de la Verge del Roser, també de plata, que actualment poseeix la parròquia. Té uns 28 cms. d'alçada, i 8 d'amplada. Al mig del pit hi porta un reliquiari contenint una important reliquia de Sant Esteve. No n'hem vist l'autèntica; el nom de Q. Fauria, no consta en el Rectorologi de la Parròquia.

En canvi porta autèntica, (de 28 d'octubre de 1876), una altra reliquia de Sant Esteve, muntada en un pobríssim reliquiari. Finalment, la Parròquia, posseeix encara una altra reliquia de Sant Esteve guardada en un reliquiari de fusta daurada.

(5) L'inventari, més amunt esmentat, descriu així aquestes capes: «capas tambe de vellut carmesí ab llurs figures de Sants brodades de fil de or y seda y galons de or també.— Item altra capa de color carmesí de domàs ab galó de or».

(6) La processó, podem reconstruir-la quasi del tot: Primer. devien anar-hi «dos ganfarrons de domas carmesí ab llurs serrells de fil de seda y or y cordons ab sas borlas del mateix color, y a cada part una imatge, ço és de N.^a S.^a y de St. Esteve de fil de seda y or brodades y las varas vermellas y unas pinyas o poms vellas y dauradas».

Segon. Les creus parroquials: «una creu gran de plata sobredaurada ab sa tovallola de tafeta carmesí, guarnida ab puntas de or y cordó de seda y or» i «altra creu menor també de plata sobredaurada amb altra tovallola de tafeta carmesí guarnida de puntas de or y cordo de seda».

Tercer. «tots los tabernacles y banderas» sembla que cada administració tenia un tabernacle per a portar-hi una imatge del sant respectiu. En quant a les banderes sabem que hi havia les següents:

«Una bandera de domas blanch, ab dos figuras de N.^a S.^a del Roser, ço es una a cada part, ab sos cordons y una figura de N.^a S.^a del Roser per portar al capdemunt de la hasta. Es sobredaurada».

«Una bandera de domas carmesí y groch ab cordons del mateix, ço es de seda, que es de St. Isidro, ab la imatge del St. sobredaurada al capdemunt de la dita bandera que si caragola com la de N.^a S.^a y demes».

«Una bandera de tafeta carmesí ab sos cordons tambe de seda com los altres, de St. Esteve ab la imatge del sant al capdemunt».

«Altra bandera de St. Elm y St. Pere Martir de tafeta blau ab sos cordons de seda del mateix color, com los altres ab les imatges dels Sts.»

I «Altra bandera de tafeta blanc y carmesí de St. Jaume, ab sos cordons de seda tambe, y ab la imatge del St. al cap de la asta».

També hi havia un pendó del Santíssim, però segurament no anava en aquesta processó.

Quart. Devien seguir els sacerdots revestits amb els rics ornaments vermells i portant el Rector la imatge de Sant Esteve, amb «una tovallola de tafeta carmesí guarnida ab puntas de or», i potser era duta sota tàlem.

Cinquè. Derprés devien seguir el Batlle i els jurats, amb els obrers de la Parròquia, que aquell any eren en Pere Vilanova, en Josep Fortuny i en Pere Palau.

Recordem que el Rector, durant l'any 1699, era el Doctor Manuel Tarrés i Oriola.

(7) Per tant devia fer-se servir «Un tern, ço es casulla ab dos dalmaticas ab llurs estolas y manibles de vellut carmesí ab guarnitions de galo de or».

(8) Tota la plata... deu voler dir: els 6 canelobres, una creu, un porta pau, la bacina amb el salpasser, l'encenser i barquilla, la palmatòria, un càlzer i les canedelles, totes les quals coses consten en l'esmentat inventari; més la sacra, de la qual hem parlat en la nota (2).

Ademés en aquell dia devien usar-se, també, un «palit» i un «cobrifaristol» de vellut vermell.

SINDICAT AGRICOLA

CEREALS
ADOBS

MOLI ELECTRIC

Calçats J. GUARDIS

LA GARRIGA

FABRICA DE GASOSES I SIFONS

EDUARD PUJOL

LA GARRIGA

Narcís Dalmau

Transports amb automòbil

FARMACIA
PERFUMERIA

TORRENT

CALABRIA, 4 — Telèfon, 88

LA CATALANA

Assegurances contra incendis i explosions de totes menes

Contra la pèrdua de Lloguers, Riscs Locatiu, de Recursos i de Paralització de treball a causa d'incendi

Fundada l'any 1865

Inscrita en el Ministeri de Treball i Previsió

Domiciliada a BARCELONA: Passeig de Gràcia, 2

Capital suscrit: Ptes. 5.000.000 — Capital desemborsat: Ptes. 2.000.000

Reserva Estatutària: Ptes. 1.000.000

LA PREVISION NACIONAL

Assegurances contra el Robatori, Atracament, Infidelitat
de Dependents, Vidres i Cristalls

Representant a La Garriga: JOSEP CORRONS DALMAU - Calabria, 15

Francesc Siper

DENTISTA

LA GARRIGA

Torre Galvey - Telèfon, 101

VISITA:

dimarts i divendres, de 4 a 7

BARCELONA

Fontanella, 6, 1.er - Tel. 21740

VISITA:

dilluns, dimecres, dijous i dissabtes

sabons
Barange

GARRIGUENCs !!

Protegiu
EL CONGOST
amb
la vostra
subscripció

